

Eşitsizliğe Bir Son Vermek

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki yazısı "*Kemiklerin Minberinden Vaaz Vermek: William Bennett'in Erdemlerinin Altındaki Gerçeklik Veya Ahlaka İhtiyacımız Var, Ama Geleneksel Ahlaka Değil*" başlıklı kitabının "Günaha Son Vermek" kısmının 3.bölümü içeriğindendir. İlk kez *Revolutionary Worker*'ın 982.sayısında 15 Kasım 1998 tarihinde yayınlanmıştır.

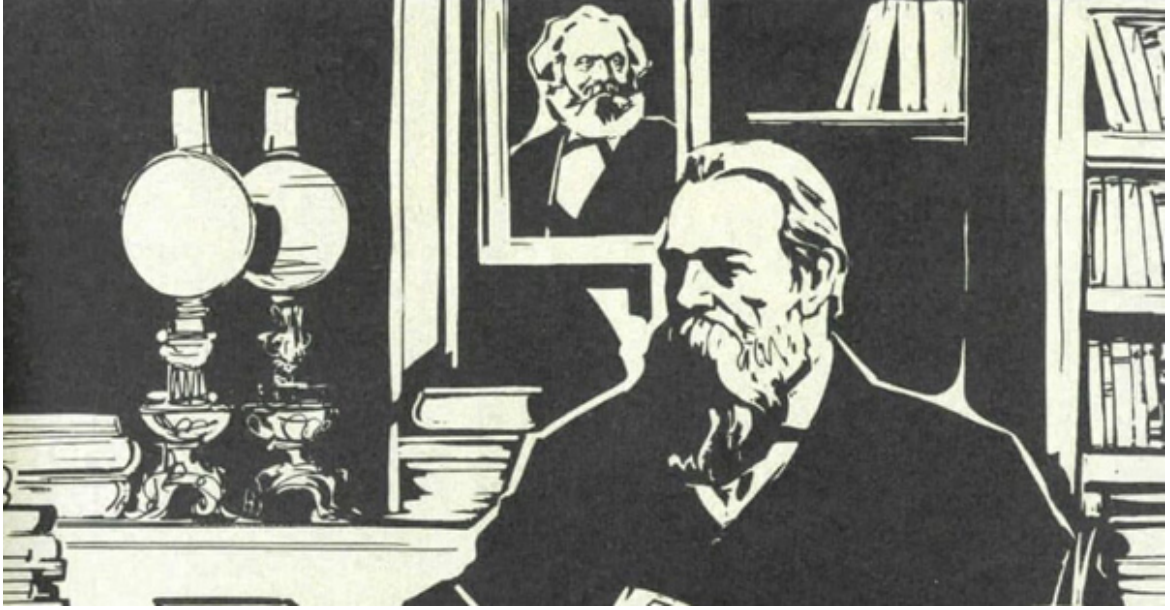
Kaynak için: [RW ONLINE:Bob Avakian: Putting An End to Inequality \(revcom.us\)](http://revcom.us)

Komünist ilkeler, belirleyici unsurlar olarak, erkekler ve kadınlar arasındaki ve farklı halklar ve milletler arasındaki tüm eşitsizliklerin üstesinden gelme hedefini içerir. Komünist bakış açısı ve metodoloji, kadınların ezilmesinin, toplumun sınıflara bölünmesine ve buna binlerce yıldır eşlik eden tüm sömürü ve baskıya ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu sömürü ve baskının ve sınıfsal farklılıkların ortadan kaldırılması meselesi, kadınların kurtuluşuyla ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. Başka bir deyişle, kadınların kurtuluşu "4 Bütünleri" tamamlamanın hayati bir parçasıdır, cinsiyet ve aile ilişkilerinin tüm yönleri esas olarak bu özgürleşmeyle ilişkileri açısından değerlendirilmelidir.

Komünist ahlak, bu kurtuluş mücadelesini ilerleten şeyleri destekler ve kadınları aşağılayan, onları baskı altına alınmasını herhangi bir şekilde pekiştiren her şeye karşı çıkar. Buna hem "imparatorluğun sonu" cinsel çöküş hem de "geleneksel ahlak", pornografinin ve *İncil*'in değersizleştirmeleri dahildir.

Benzer şekilde, komünizmin nihai başarısı, yalnızca uluslar arasındaki düşmanlığın değil, insanlığın farklı uluslara ayrılmasının bile üstesinden gelineceği ve dünyanın her yerindeki insanların işbirliğine dayalı birliğin yerini alacağı anlamına gelir, ki bu durum ancak komünizme geçişin

önemli bir parçası olarak uluslar arasında eşitliği sağlamak için kararlı bir mücadele yoluyla gerçekleşebilir. Ve buna karşılık, uluslar arasında eşitliğin sağlanması, en yoğun ve belirleyici yönüyle, ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkı ve özellikle halen her yönden emperyalist tahakküme tabi olan Üçüncü Dünya genelinde dünya uluslarının büyük çoğunluğunun kurtuluşu anlamına gelir.

“Engels, toplumun sınıflara bölünmesinin, servetin, gücün ve entelektüel hayatın bir avuç insanın tarafından tekelleştirilmesinin artık gerekli olmadığını göstermek için daha da ileri gitti, bu tür bir bölünme ve tekelleşmenin artık ekonomik, politik, entelektüel olarak kalkınmanın önünde bir engel haline geldiğini belirtti.” – Bob Avakian

Komünist ahlak, ezilen ulusların ve azınlık milliyetlerin dillerine ve kültürlerine karşı ayrımcılık yapan ve bir halkın veya ulusun diğerlerine üstünlüğünün tüm şovenist biçimleri de dahil olmak üzere emperyalist egemenliği ve uluslar arasındaki eşitsizliği destekleyen her şeye karşı çıkar. Ayrıca komünist ahlak, uluslar arasında eşitlik, kendi kaderini tayin hakkı ve ezilen ulusların kurtuluşu için mücadele temelinde tüm uluslardan halk kitleleri arasındaki birliği teşvik eden şeyleri destekler.

Hem belirli toplumsal sorunların incelenmesi hem de genel ilkelerin tartışılması, komünist ahlakın günümüz dünyasında hem belirli bir temele, hem de somut bir uygulamaya sahip olduğunu göstermektedir. Engels'in açıkladığı gibi, tarihte ilk kez insan toplumunun gelişimi -temelleri üretimin maddi güçlerinde olan- bir bütün olarak insanlık için (önceki çağlardaki nispeten küçük ve izole insan gruplarının aksine), insanların birbirleriyle ilişki kurmasının ve insanların maddi ve kültürel ihtiyaçlarını toplumun farklı sınıflara bölünmeden, baskı ve toplumsal karşıtlık olmadan giderek artan bir düzeyde karşılamanın temeli olduğu bir noktaya ulaşmıştır. Ve hepsi bu kadar da değil: Engels, toplumun sınıflara bölünmesinin, servetin, gücün ve entelektüel hayatın bir avuç insanın tarafından tekelleştirilmesinin artık gerekli olmadığını göstermek için daha da ileri gitti, bu tür bir bölünme ve tekelleşmenin artık "ekonomik, politik, entelektüel olarak kalkınmanın önünde *bir engel*" haline geldiğini belirtti. (*Ütopik Sosyalizm ve Bilimsel Sosyalizm*, vurgu eklendi)

Böylece komünist ahlak -diğer tüm ahlaklar gibi- herhangi bir tarihsel ve toplumsal temelden bağımsız olması ve her çağda uygulanabilir olması anlamında aşkın değildir, tam da bu çağ için evrensellik niteliğine sahiptir: İnsanlığın bu çağda yapması gereken sıçramaya ve bu sıçramayı gerçekleştirmenin araçlarına tekabül etmektedir.

Komünist ideoloji, muhaliflerinin sıklıkla iddia ettiği gibi, "yeni bir din" değildir (Gerçi zaman zaman revizyonistler tarafından böyle bir şeye ve iktidara gelen revizyonistler tarafından "devlet dini" gibi bir şeye indirgenmiş olsa da, böyle değildir). Aksine, doğada ve toplumda faaliyet gösteren gerçek güçleri anlamak için bilimsel bir yaklaşıma dayanmaktadır. İnsanlığın bu doğal ve toplumsal güçleri anlama ve dönüştürme yeteneğinde tarihi bir ilerlemenin yolunu işaret etmektedir. Ayrıca insanlığın şimdiden yapmaya başladığı büyük sıçramaya tekabül eden ilkeler ve ahlak için gerçek ve sağlam

bir temel saęlar.

Mao, komünistlerin geniş bir zihne sahip olmaları gerektiğini söylemişti; devrim için savaşırken cesur ve kararlı olmalı, kişisel çıkarlarını kitlelerin devrimci çıkarlarına tabi kılarak devrimi yaşamlarında her şeyin üstünde tutmalıdırlar; sürekli olarak “ilkeye bağlı kalmalı, Partinin kolektif yaşamını pekiştirmek ve Parti ile kitleler arasındaki bağları güçlendirmek için tüm yanlış fikir ve eylemlere karşı yorulmak bilmez bir mücadele yürütmelidirler”; ve herhangi bir bireyden çok Parti ve kitleler için ve kendilerinden çok başkaları için kaygı duymaları gerekmektedir. (Bkz. “Liberalizmle Mücadele”) Bu tespit, burjuva çağından hem maddi hem de ideolojik olarak geleneğin zincirlerinden radikal şekilde koparak dünya komünizmi çağına geçişteki komünist ahlakın özünü verir.

Zalimler İçin İyi Olanlar, Ezilenler İçin Kötüdür